

Píše Annalisa Cosentino

(E*forum, 13. 01. 2016)

Mimořádně zajímavá a podnětná konference s názvem **Jan Zábrana - básník, překladatel, čtenář** se konala ve dnech 6. a 7. listopadu 2015 v Praze ve Šporkově paláci, kde sídlí Ústav translatologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Mimořádnost této konference, kterou uspořádala anglistka Eva Kalivodová, spočívá jednak v tom, že představuje vůbec první akademické sympozium věnované Janu Zábranovi (1931–1984): Jakkoli to zní neuvěřitelně, toto téma dosud nevstoupilo na akademickou půdu a – jak bylo připomínáno – předchozí setkání věnovaná Janu Zábranovi měla vesměs vzpomínkový charakter. Kromě toho, konference měla neobvyklou strukturu, dalo by se říct „prakticky“ orientovanou. Tuto orientaci potvrdil hned úvod sympozia, který pronesl znalec Zábranova díla a nakladatelský redaktor Jan Šulc, jenž knihy nejen zkoumá, ale i konkrétně vydává.

Mezi účastníky široce pojaté konference – jak vyplývá z názvu – byli nejen translatologové, anglisté a rusisté (podle hlavních Zábranových profesionálních „specializací“), ale také znalci dalších literatur a bohemisté: mezi nimi například Libuše Heczková (viz její **echo** předkonferenční), která poutavě mluvila o rytmických stránkách Zábranovy poezie, a Urs Heftrich, jehož referát pojednával o poetice Zábranově a Mandelštamově.

Součástí programu prvního dne byl také kulatý stůl s bývalými nakladatelskými redaktory, tedy se specifickými pamětníky, kteří podávali svědectví o Zábranově osobnosti, a zvláště o jeho pracovních přednostech a zvyklostech a také o nakladatelských poměrech, platných za autorova života. V neliberálním kontextu vytvořeném totalitním režimem se, jak známo, některé knihy – ať české nebo přeložené – mohly nezřídka objevovat právě díky práci, z některých aspektů neviditelné, překladatelů a redaktorů, těchto důležitých osobností v českém kulturním životě minulého století. Působivé hlasy pamětníků se ozývaly také z řad posluchačů, mezi nimiž seděla třeba italianistka Marie Zábranová (vdova po Janu Zábranovi a dlouholetá redaktorka Odeonu) nebo anglistka Jarmila Emmerová, kterou se Zábranou pojila profesionální spolupráce i přátelství.

Obvyklý sled referátů více či méně vědeckých a poutavých byl tedy různě přerušován a přítomní se mohli navíc těšit na překladatelské dílny neboli workshopy, které probíhaly v angličtině, ruštině, němčině, ve francouzštině a španělštině.

Organizátoři slibují sborník konferenčních příspěvků, a i v tomto případě bude jejich postup asi neobvyklý: mají totiž „na mysli spíše širěji sdělnou i mnohotvárnější

publikaci, než je sborník odborných příspěvků“ (program a další informace na stránkách konference).

www.ipsl.cz